

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

20/11/2016

1) Οι Λακεδαιμόνιοι όμως δήλωσαν ότι δεν θα υποδουλώσουν μια ελληνική πόλη η οποία έχει προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στους μεγαλύτερους κινδύνους που συνέβησαν στην Ελλάδα, αλλά θα σύναπταν ειρήνη με τον όρο (οι Αθηναίοι) αφού γκρεμίσουν τα Μακρά Τείχη και τα τείχη του Πειραιά, και παραδώσουν όλα τους τα πλοία εκτός από δώδεκα και φέρουν πίσω στην πατρίδα τους εξόριστους, θεωρώντας τον ίδιο εχθρό και φίλο με τους Λακεδαιμόνιους, να τους ακολουθούν και στην ξηρά και στη θάλασσα, οπουδήποτε τους οδηγούν.

(Μονάδες 30)

2) Οι Κορίνθιοι και οι Θηβαίοι, στην πρότασή τους για πλήρη αφανισμό της Αθήνας εμφανίζονται πολύ πιο σκληροί και από τους Σπαρτιάτες. Πράγματι, με βάση τα ιστορικά δεδομένα η έχθρα μεταξύ Αθήνας και Θήβας χρονολογείται από τους περσικούς πολέμους, όταν οι Θηβαίοι είχαν μηδίσει. Αλλά και με τους Κορίνθιους οι Αθηναίοι είχαν έρθει σε σύγκρουση για την Κέρκυρα και για την Ποτεΐδαια, στην προσπάθειά και των δύο πόλεων να αναπτύξουν σφαίρες επιρροής σε διάφορες πόλεις-κράτη της αρχαιότητας.

Πέρα όμως από το ιστορικό παρελθόν διακυβευόνταν οικονομικά κυρίως συμφέροντα. Τόσο η Θήβα όσο και η Κόρινθος βρίσκονται πολύ κοντά στην Αθήνα. Μια ενδεχόμενη καταστροφή της θα σήμανε αυτόματα άνοδο και ανάπτυξη των δύο πόλεων. Η Αθήνα με την τεράστιά της ακμή αποτελούσε εμπόδιο στην προώθηση των συμφερόντων τους. Όπως είναι γνωστό και από την περίπτωση της Αθήνας, όποιος αναπτύσσεται οικονομικά δεν αργεί να απολαμβάνει και άλλα οφέλη σε διπλωματικό και πολιτικό επίπεδο. Δε διστάζουν, επομένως, να προτείνουν αυτή τη σκληρή τιμωρία, προκειμένου να προωθήσουν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες.

(Μονάδες 15)

3) Οι όροι που έθεταν οι Λακεδαιμόνιοι ήταν οι ακόλουθοι:

- Να γκρεμίσουν τα Μακρά Τείχη, όπως και αυτά του Πειραιά. Στόχος αυτού του όρου είναι η αποδυνάμωση των Αθηναίων καθώς θα είναι ευάλωτοι σε μελλοντικές επιθέσεις/επεμβάσεις των Σπαρτιατών, και άρα θα τίθενται πιο εύκολα υπό τον έλεγχό τους. Η ισχυρή οχύρωση της Αθήνας την προστάτευε πλήρως και την καθιστούσε έναν εξαιρετικά δύσκολο αντίπαλο. Παράλληλα, τα ισχυρά αυτά τείχη ήταν και σε συμβολικό επίπεδο μια ένδειξη οικονομικής και στρατιωτικής ευρωστίας, γι' αυτό κι οι Σπαρτιάτες ήθελαν με το γκρέμισμά τους να καταστεί σαφής η ήττα και η ταπείνωση των Αθηναίων.
- Να παραδώσουν τα πλοία τους, εκτός από δώδεκα. Ο στόλος των Αθηναίων αποτελούσε, μαζί με τα τείχη, ένα από τα ισχυρότερα όπλα τους, που τους βοηθούσαν όχι μόνο στις πολεμικές αναμετρήσεις, αλλά τους διασφάλιζαν και μεγάλο πλούτο με τη διεξαγωγή του εμπορίου. Επομένως, η παράδοση των πλοίων εκμηδένιζε αυτομάτως τόσο τη στρατιωτική όσο και την οικονομική υπεροχή της Αθήνας.

- Να δεχτούν πίσω τους πολίτες που είχαν εξορίσει απ' την πόλη· εκείνους δηλαδή που είχαν διώξει λόγω των ολιγαρχικών τους φρονημάτων. Οι εξοριστοι Αθηναίοι ήταν πολίτες ολιγαρχικών φρονημάτων και άρα, ως ένα βαθμό, ήταν φιλικά προσκείμενοι στη Σπάρτη και στις οικονομικές και πολιτικές αντιλήψεις που εκείνη πρόσβευε. Η επιστροφή τους, οπότε, θα ενίσχυε την αντιπολιτευτική μερίδα και θα δυσχέραινε οποιαδήποτε προσπάθεια συνασπισμένης και σύσσωμης αντίδρασης κατά της Σπάρτης.
- Να ακολουθούν τους Σπαρτιάτες σε όλες τις πολεμικές τους δραστηριότητες είτε στη θάλασσα είτε στην ξηρά, έχοντας πλέον τους ίδιους φίλους και εχθρούς με εκείνους· να γίνουν δηλαδή οι Αθηναίοι πιστοί σύμμαχοι των Σπαρτιατών. Με τον τελευταίο αυτόν όρο επισφραγίζεται με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο η ήττα των Αθηναίων. Η Αθήνα έπαυε εκ των πραγμάτων να ηγείται της αθηναϊκής συμμαχίας, και ήταν αναγκασμένη να λειτουργεί ως επικουρικό σώμα των Σπαρτιατών, αναγνωρίζοντας έτσι την κυριαρχία της Σπάρτης και την ηγετική της θέση στον ελληνικό χώρο.

(Μονάδες 15)

4) Βλέπε εισαγωγή σελίδα 31 σχολικού εγχειριδίου: Τα έργα του.

(Μονάδες 10)

5) α. πέμπει	κελεύουσι(ν)
ἔπεμπε	ἐκέλευον
πέμψει	κελεύσουσι(ν)
ἔπεμψεν	ἐκέλευσαν
πέπομφε	κεκελεύκασι(ν)
ἔπεπόμφει	ἐκεκελεύκεσαν

β. οἱ ἔφοροι	οἱ Ἕλληνες	ἡ πόλις	οἱ φυγάδες	ἡ θάλαττα
τῶν ἐφόρων	τῶν Ἑλλήνων	τῆς πόλεως	τῶν φυγάδων	τῆς θαλάττης
τοῖς ἐφόροις	τοῖς Ἕλλησι(ν)	τῆ πόλει	τοῖς φυγάσι(ν)	τῆ θαλάττη
τούς ἐφόρους	τούς Ἕλληνας	τὴν πόλιν	τούς φυγάδας	τὴν θάλατταν
(ᾧ) ἔφοροι	(ᾧ) Ἕλληνες	(ᾧ) πόλι	(ᾧ) φυγάδες	(ᾧ) θάλαττα

(Μονάδες 10)

- 6) κυρίου: κατηγορούμενο στο εκείνους μέσω του συνδετικού απαρεμφάτου εἶναι.
καλεῖν: τελικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ἐκέλευον.
τοῖς μεγίστοις: επιθετικός προσδιορισμός στο κινδύνοις.
καθελόντας: επιρρηματική χρονική μετοχή.
τούς φυγάδας: αντικείμενο στη μετοχή καθέντας.

(Μονάδες 10)

- 7) α. φόρος: ἐφόροις, ἔφοροι
άνανδρος: άνδραποδιεῖν

νόμισμα: νομίζοντας
επόμενο: έπεσθαι
καθηγητής: ήγώνται
β. καλῶ: κλήση
πέμπω: πομπός
ἀγγέλλω: αγγελία
ἀποκρίνομαι: κρίση
ποιῶ: ποιητής

(Μονάδες 10)

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

ΚΑΪΧΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΚΑΡΑΒΑΣΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ